

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201322
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8219201322.2

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému Š. N., D.. XX.XX.XXXX, N. A. XXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie sumy 689,08 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 588,70 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 588,70 Eur od 02.12.2016 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 70,86 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.06.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 689,08 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 689,08 Eur od 02.12.2016 do zaplatenia.

2. V žalobe dôvodil tým, že je právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „CFH“), ktorý so žalovaným uzatvoril dňa 02.03.2016 zmluvu o pôžičke č. 21118574/6039800844, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 648,70 Eur na kúpu spotrebného tovaru v kúpnej cene 648,70 Eur. Žalovaný nezaplatil žiadnu akontáciu. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 51 mesačných splátkach v sume 20,00 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 020,00 Eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 60,00 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 28.09.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.11.2016 úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 26.11.2016. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 689,08 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne od 02.12.2016 do zaplatenia. Tiež si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe písomne nevyjadril.

4. Súd vo veci nenariadil pojednávanie v súlade s ustanovením § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keďže v spore ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia

medzi stranami nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1000 Eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu od 19.11.2019 do 30.11.2019.

5. Súd vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s obsahom žaloby a jej prílohami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.03.2016, predžalobnou upomienkou a doručenkou k tomu, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.11.2016, prehľadom splátok a úhrad, notárskou zápisnicou o zlúčení CFH s nástupníckymi spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s., a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov.

6. Súd zistil, že právny predchodca žalobcu spol. CFH uzavrel so žalovaným dňa 02.03.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej CFH poskytol žalovanému úver vo výške 648,70 Eur s mesačnou splátkou v sume 20,00 Eur, v počte splátok 51, pri ročnej úrokovej sadzbe 25,43 %, RPMN 25,43 % a priemernej hodnote RPMN 32,03 %. Žalovaný nezaplatil žiadnu akontáciu. Kúpna cena tovaru predstavovala sumu 648,70 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 371,30 Eur, odplata bola vo výške 25,43 %, najvyššia prípustná výška odplaty predstavovala 25,58 % a celková čiastka predstavovala sumu 1 020,00 Eur. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 20.06.2020.

7. Podľa Notárskej zápisnice sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCR1s 55029/2017 zo dňa 11.12.2017 došlo k zlúčeniu CFH so spoločnosťami VÚB, a.s. a VÚB leasing, a.s., a to tak, že CFH zanikla a nástupníckymi spoločnosťami sa stali VÚB, a.s., a VÚB leasing, a.s. Z označenej notárskej zápisnice, časti nazvanej „PROJEKT ROZDELENIA ZLÚČENÍM“, časti 3. Predmet projektu, bodu 3.3 písm. a) a b) vyplýva, že VÚB leasing, a.s. bude pokračovať v produkte QCar a produkte Triangel - splátkový predaj zanikajúcej spoločnosti. Podľa bodu 3.4. v prevádzkovaní Ostatného podnikania bude pokračovať VÚB, a.s.

8. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného súd zistil, že žalovaný zo zmluvy č. 21118574 uhradil v prospech právneho predchodcu žalobcu celkovo sumu 60,00 Eur.

9. Predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2016 spoločnosť CFH upozornila žalovaného na nedoplatok na splátkach vo výške 60,00 Eur a zároveň ho informovala, že v prípade, ak do 05.11.2016 neuhradí splátku splatnú v mesiaci 07/2016, bude oprávnená úver zosplatiť. Predžalobná upomienka bola žalovanému doručená dňa 06.10.2016.

10. Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.11.2016 spoločnosť CFH oznámila žalovanému, že jeho dlh z úverovej zmluvy č. 6039800844 sa stal splatným v celom rozsahu naraz, keďže dlžné splátky neuhradil v stanovenej lehote. Výška dlhu predstavovala sumu 689,44 Eur.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 02.03.2016 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. písm. a) až l), s), z) a aa).

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

20. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi spoločnosťou CFH a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.03.2016, na základe ktorej CFH poskytol žalovanému úver vo výške 648,70 Eur s mesačnou splátkou v sume 20,00 Eur, v počte splátok 51, pri ročnej úrokovej sadzbe 25,43 %, RPMN 25,43 % a priemernej hodnote RPMN 32,03 %. Žalovaný nezaplatil žiadnu akontáciu. Kúpna cena tovaru predstavovala sumu 648,70 Eur. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 371,30 Eur, odplata bola vo výške 25,43 %, najvyššia prípustná výška odplaty predstavovala 25,58 % a celková čiastka predstavovala sumu 1 020,00 Eur. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 20.06.2020.

21. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodný veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom dokladu). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských

zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

23. Súd konštatuje, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

24. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 vyslovil názor: „Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. (...) Zákonomodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. (...) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

25. Hoci v predmetnej zmluve je v rámci Ostatných zmluvných podmienok a dojednaní, bod 6, ods. 6.1. uvedený vzorec pre výpočet RPMN, súd nepovažuje takéto dojednanie za také, ktoré by zodpovedalo dikcii § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Je nepochybné, že naznačená konštrukcia výpočtu RPMN je pre bežného spotrebiteľa nejasná s malou pravdepodobnosťou spôsobilosti spotrebiteľa orientovať sa vo vzorci. Navyše výpočet nie je pre spotrebiteľa šitý na mieru, ide o vzorec, ktorý je súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú dodávateľ predkladá v rozhodnom období veľkému počtu spotrebiteľov.

26. V súvislosti s vysloveným názorom súd na podporu prijatých záverov poukazuje aj na argumentáciu Krajského súdu v Prešove obsiahnutú v rozsudku sp. zn. 7Co/132/2018 zo dňa 21.01.2019. V tomto rozsudku odvolací súd konštatoval aj toto: „Podľa článku 5 Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2. Článok 4 ods. 2 tejto Smernice stanovuje, že hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné. Požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok by nemala byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť z formálneho a gramatického hľadiska, ale naopak, vzhľadom na to, že systém ochrany zavedený Smernicou Rady 93/13/EHS vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s podnikateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, najmä pokiaľ ide o úroveň informovanosti, táto požiadavka jasného a zrozumiteľného vypracovania zmluvných podmienok, a teda transparentnosti stanovenej Smernicou sa musí chápať široko. Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku.“

27. Súd je toho názoru, že ak zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda k 02.03.2016 v § 9 ods. 2 písm. k) vyžadoval uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je potrebné trvať na tom, aby tieto predpoklady boli premietnuté do matematického výpočtu, z ktorého bude zrejmé, akým spôsobom veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Súd totiž usudzuje, že uvedením „holého“ vzorca s popisom a vysvetlením, avšak bez príslušného a

konkrétneho matematického výpočtu, nie je ani bežný spotrebiteľ schopný preveriť správnosť tohto výpočtu.

28. Vzhľadom na to, že posudzovaná zmluva nemá všetky náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch [§ 9 ods. 2 písm. k)], súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov.

29. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že žalobcovi zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaný reálne čerpal titulom úveru po odpočítaní toho, čo mu žalovaný splatil. Žalovaný v danej veci čerpal titulom úveru sumu 648,70 Eur a žalobcovi uhradil sumu 60,00 Eur. Keďže súd vyhodnotil úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 02.03.2016 ako bezúročný a bez poplatkov, žalobca má nárok na zaplatenie sumy rovnajúcej sa rozdielu medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami a žalovaným uhradenými sumami, teda na sumu 588,70 Eur, a preto súd žalobe v tejto časti vyhovel. S poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru súd žalobu nad sumu 588,70 Eur s príslušenstvom zamietol.

30. Vzhľadom na to, že žalovaný sa dostal do omeškania so splnením svojho záväzku voči žalobcovi vo výške 588,70 Eur, žalobca má nárok aj na úrok z omeškania, a to s prihliadnutím k zosplateniu úveru, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 26.11.2016, od 02.12.2016 do zaplatenia. Vzhľadom na to, že výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., súd priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznaného nároku tak, ako to vyplýva z výroku I. tohto rozsudku.

31. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konečnom dôsledku bol v spore úspešnejší žalobca, ktorému patrí náhrada trov konania po odpočítaní neúspechu v konaní (14,57 %), od jeho úspechu v konaní (85,43 %), a to v rozsahu 70,86 % z celkových trov konania, na ktoré by mal nárok pri plnom úspechu.

32. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.